

أَلَا أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

الحمد لله والمنزه كلهم شيرين في نهايات اعني

مدح صبا صوات

مدح ملا صبا مايك

مدح اخوراد صبا اده

بفرمان خادم سر کسیر و مغیر حاجی محمد امیر حفظہ اللہ

در مطبع فیض عام دہلی بابا ہمام محمد عمریا
۱۳۰۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اول احمد دي دهغه پر وره کار	چه قدرت دي هر چا و ته اشکار
شريك نلري بي بشکه چه احدی	ذات دده هم لم یلد ولم یولد
داستولي ده په مونږ باندې سول	په خشمه نو پدې لمو خو نږ قبول دي
بیاد وړو دي په سردارد انبیا	چه جهان دده لرویدي پید
هم صلوة دده په آل و اصحابانو	پدې شان دوی په ټولو مومنانو

منعت سرور کائنات صامع

جان فدای حضرت شاعر سلطان دین	شافع روز قیامت مستغیت الذنبین
پیشوای اولیا و مقتداي انبیا	صاحب فرقان اعظم رحمتم للعالمین
راکب کیران براق تیز رو در قرب حق	شهباز منزل معراج حتم المرسلین
سید کونین اعظم جسمه که هست	آیت لولاک اور از خدا نقش حسین
گر نبودی دایم خورشید غمزه لوری	نی جهان پیدا شدی نه آسمان و زمین
خلعت پیغمبریه آنگاه از حق یافت	که عدم بوده هنوز آدم میان ما و طین
گرچه آمد ذات او آخر مصورت در جهان	از سوی الله بود نور او بمعنی اولین
هست محبوب خدا بر حق رسول مجتبی	خواجده هر دو سر او هم شفیع الامتین
از ملاک ای دل غریق بحر عقیار اچشم	زانکه دارد در مقابل دستگیر انجین

باد از شمشیر کشید و درود بگوید

پس لاله متوجه شد بر آید
چه یو غوث و چه یو طرب کین دصوات
دی دد هر پدولیا نو کین سردار
سر کرده و چه جمله ابرار انو
هم سلطان دعالما نو جهان و
میدان یو و دشمار الحده زیات
اکثر لوتی لوتی عالمان یو میدان
دی بی شک و شبهی غوث و زکار
مقتدا و چه جمله و عالمانو
معصیت دده لاله لاسد و چه برهم
سخاوت کین لوتی سخی و چه شانه
په لنگر کین به یو صبح ما بنای
شب روز و چه شاغل عبادت
دین د کفر و لاله نه دیر ذلیل
نور د شرعی لاله فیض لبس و بنای
په عالم کین نوم دده و چه لبس مشهور
باد شاهان که و وضاد تخت و تاج
چنان کین ذات دده لود د باب و
خوبه شمار و وضاد دده بسیار

بر رسول و آل و اصحاب کرامش اتعزیز

غوث و باسد لما و اویره داخبره
چنان کین یو ظاهر و کوامات
پزیره د بزرگانو کین نامدار و
هم امام و چه دهم تقوی دارانو
شریعت د پاک نبی پدده و بنان و
چه هر یو تر شد صاحب کمالات
چه یو کین هر یو بحر روان دی
چه اثر د غوثیت و رنه اشکار و
رهنما و د توتی د مؤمنانو
له هر چاسره همیشه و چه دین غم
چه هزار حاتم دده ته و و حیران
عذریه به پزیر کونو خاص و عام
همیشه به و الله ته بطاعت
دده ذات و کمزاهان و ته دلیل
لکه نمر غوند هر خای کین تابان و
هر فرمان گفتاری خلق و ته منظور
همه واره دده درته و و محتاج
مخلوق کل دده لاله فیض بصواب و
چه بهر دی لاله مقداره د گفتار

که قلم چاپه سل ژبو گوید این شی
 به تضاد رب یو و سرخ کین ناگهان
 چه دختائی له لوری دایرنگه فرماشته
 له فانی دنیا نه وه کرده رحلت
 زمانی له اهله خانئی کر فاصل
 به فرمان درب شربت دفرکت تو کر
 چه صا علیه الرحمة شولو وفات
 چمان کین یونا چاپه شتر شور و
 مؤمنانو باندی شوه رنر او رز سکور
 لوک هلاک شول همگی کچ بغم کین
 خصوصاً عمیدان اضطراب شه
 دشتخانویه تن او ر شد غم دل
 که هر چایه کوه دیر چراغ فریاد
 چا افسوس چایه همت چایه چراغ
 چه آخر نه شول سودمند پد کردار
 پد عابانده عالم واره کویان شول
 همد وادوبه کوله داد دعا
 ته ئی عالی کر درجات به آخرت
 دجنت رباع کلونئی نصیب کر
 معاشونند بهرینت واره تمام

دده وصف همیره ندری چه بیاشی
 از چرخ او از پیر رانگی له سجانده
 له دنیا نه ی نور کوچ و که روان شه
 خائی دور کپی رب پیغم کین
 پان ارواح ی شده له حق سر و اصل
 به شرابا بطهر و آبی خان بهر شو کر
 به عقوبت کین ی رب بند کر در حات
 درست عالم کین قیامت ظاهر اثر شه
 مخلوقات له غم پر یوانه نسکور
 مردوزن جمله غریق شول به ما کین
 چه صا بابا لدونی نه بچاب شه
 چه صا کر لولباس خیل بدل
 دفلاک له لاسه وه داد و بیداد
 چایه آه چایه فریاد چایه غوغا کر
 تو لو کین بود بهر دصبر لایر
 یزایری سره درب در کین نالان شول
 چه ای خدایه ذوالجلال کبریا
 دنی آخرو زمان به برکت
 هم له حور و له غلمان سر و قیامت
 رب و کر نه پد باند انعام کر
 در مدح زبده السالکین عمده العارفين قدوة المحققين عنی السلام اخوند صابرا

هغه غوث چه که جهانده شمر و ان
اوسن تر پاتي ميدان دي پرو زگار
خصوصا پيريدان نوکين اي ميار
خليفه دي د صاحب عليه الرحمه
نبي الدين اخوند صا نوم مشهور دي
په مسجد کين دتن و سر سازي مقام
کله کاند سکونت پکوه د امان کين
بيا پير ژمي کين رازي په تنگن سار
ننگنه کين بيا اده نوم د يار ديه
په عالم کين نشته و اوهره شها جانده
چيمان کين ي د فيض و از نبوره
لکفار و سره کري د جهاد ديه
دي سر دار د غازيانو د عالم دي
دي يو شمع د پدين د مصطفی
پکشور د شريعت که چراغ دي
هو په علم کين کامل دي شها جان
شرعت و نه د مخلوق هفادي
دين دده پتو چه دير شمر و بنا
پکوشش دده جاير امر معروف دي
دي د شرع په صراط دي مستقيم
په تسخير تهليل مشغول و صبح و شام

تاسي و اوهره نو خداد غه بيان
چه هر يو په کمالات کين دي نامدار
يو ولي دي ينسب عالي تنبا
پاک حيدر و بر باند کري رحمت
درست کابل زمين له فيضه معبود
لري دي په بشه عزت او سر انجام
په هنگام د حريرت د تابستان کين
له قد و مده تنگنه اړکاند کلزار
سکونت دده په فخر چمن زانر دي
دين د ده له برکت دي روينا نه
يلقار و کين د ده له لاسه شوري
فرنگيانو قومله نه دير ناشاد دي
د کفار لشکر له زني برهمه دي
سمه خلق په لاسه ده دي کين
صنوبر غوندي و لار د دين په باغ دي
لکه درياب غوندي روان دي بي باغ
دهمه واره مخلوق مقتدا دي
فاسقان اکثر له نه شول شيگان
شب و نه غنچه کار کين د مافوف دي
پيضا در پي کري دي تنبليم
عبادت د حق سبحان کوي مدام

دده ذکر دائما ذکر خفي ديه
 هر شپه دي له ما بنام تر سحر
 بي له ذکر و عبادت ذکر دکار
 د دنیا له تعلقا توند ازاد ديه
 و تر شوي دي له پیره اجازت
 لاس نيوي ورنه کوي مسلمانان
 لوئی هلاک ي هم واره مريدان ديه
 طريقه قاديره دده رواج ديه
 هر نوکس چروي عاشق پدین د حق
 دي هادي ديني د ابراب و طريقت
 خلاصه دي پکړه د سالکالانو
 په سبب د هدایت دده اي جان
 هر مکان کبر چي دي ونسي قرار
 لوئی پرتو وله ورکړي دي الله
 پسخا کبري حاتم و مرتبه حيران
 کارخانه دي دلنکر پنجه دستور
 بهجلی دگيني لکه ما
 همیشه خلقونه کاند نصیحت
 مريدان ورنه چاپيروی لکه شمع
 هغه دم کبر چي دي سر شي پديان
 پدهان کبري رب الیبي تام اثر دي

د شیخانو مريدان نوي جلي ديه
 خوب ي نشته کوي ذکر د اکبر
 دده نشته پچمان کبر بل که کار
 همیشه ساعی د خلقونه ارشاد ديه
 د ماذون حکم اي روزه ي شېمت
 هر سري چه د شیخي لري ارمان
 کپيران يا هلکان او که خوانان ديه
 په اسمان د بزرگي کبري معراج ديه
 و مرتبه وائی له غه ذکره سبق
 هم پشیر و د صاحبانود معرفت
 هم زنده دي پزیره دعا رفانو
 دیر عالم شول زاهدان و میوان
 هغه خلق همه واره شي ابرار
 چي لاند دي جهان هم شک راه
 بهر مند دده له فیضه د جهان
 همیشه یونک چلیکي فتور
 مخلوقا ورنه چاپیر شي خوا تر خوا
 کري مدام بیان احکام د شریعت
 نصیحت واره لاند کوي سمع
 مرغلي توبه وي در و مرجان
 چه کلام دده شیرین له قند شکر دي

هر سري چه مجلس كنبي حاضر و
انشاء الله چه له بدبي نذبه تائب شي
نن زمان كنبي بده دده پشان كامل
داوصايمان ي دي دير محال
له اخلاص بده دائم كرم مناجات
حق سبحان د دي لري قائم دين
هم عالم دي له زني فيض باب
كوايت ولد وركه خدای بسيار
هغه دم چه دنيا نه شي روان
پدرباير كنبي د الله دشني قريب
زه شيدل د زره له صدقه دعا كويم
خدای دين دم مصطفی لرحمكم
شانكندن سختي پها باند اسان
گمراهان واره په لاره دهدی كړ
مؤمنان لري په شرع مستقيم
غازيانولره وركړ لوقي همت
خدایه تنم دادعا كړ مستجاب
شيار احمد كه زيات له حد كنه كار
رحم و كړ پر خداوند ذی الاكرام

كه هر خو پعبادت كنبي دي قاصروي
عبادت دپاك معبود تنبدم راغب شي
په افاق كنبي به شو ك نه كاند حاصل
مختصر به كرم چه مراند شي مارل
چه رب پاك تدي عالي كړ درجات
بطفيل د پاك نبي رسول امين
په فيضان كنبي در ب دي لري دريا
سر بلند د كړي توي كنبي د كسار
رب د لوسي له جهانيد ايمان
خپل ديدار د خدای دده كاند نصيب
هم دده دخلا عاقه په آرزويم
په ايمان می لور رب مسلم
په تلقين د شهادت می خله كويان كړ
هم حاصل شاد شرع مدعی كړ
منافقوله عذاب وركړ اليم
كافر انولره وركړ هزيمت
امان را كړ دد و زخ له سخت عذاب
رته ستاله دير كرمه اميد وا تر د
بطفيل د محمد عليهما السلام

الضد مدح محمد و ح

بست در افاق شخصي ذواكمال نامدار

شكرتة انكه از لطف خدای كړدگار

فاضل و علامه و هم عالم حسب عمل
راج حکم شریعت مالک ملک علوم
مگر در سالکان و پیشوای عارفان
حبیب ایقان و عرفان کاشف اسرار غیب
سالک راه طریقت حامی دین مستین
در فرنگستان زیم تین اولبس بیست
بهت اسم اشرف او بحکم دین نیک زاد
انکه دین مصطفی روشن شده از پر تو شر
بهت ذراتش مظهر النور الطاف خدا
حضرت او قبل گاد و هر وان قرب حوت
و مینا زاهدان و شجره اوست و سر
که فیاض است و افاق از خاص و عوام
در شبستان شریعت بهت چرخ روشن چراغ
روز و شب بو دست ساعی در و اج حکم دین
معصیت از بهمت او گشته در افاق کم
گرمای و مفضلان امانی و هم رحمت است
از مریدانش همه اطراف گیتی مملو است
بسکه دارد در عباد میل بر شام و سحر
در شب و روز با مشغول طاعات خداست
مجدد نواد باشد سر او غلط و میند
هر که باشد حاضر اند محبت آن متقی

متقی و پاک دین و زاهد پر عین گار
بدم بنیان بدعت قاتل فتنه و خمار
مقتدری عابدان قدوه اهل کسب و کار
واقف استوار و تقوی جامع و زهدت شعار
ناصر اسلام بر حق قاتل قوم کفار
در سخا و جود او شرمنده ابرو بخار
در میان کن باخوند زاده حبیب اشتیاق
گشت لیل فاسقان از نور او همچون نهار
و جبار او شمع فیض انوار آتشکار
هم جنابش مؤمنان و صالحان را فتنه کار
نیز اندر زمره نیکان عالم نادر
فیض او گردید شامل خلق را در هر دیار
در گستان طریقت همچو نخل بار و بار
دانا دارد درین چندی بحسب امتداد
فاسقان از پر تو شش از فتنه میدارند عار
مبدعان و جاہلان را بر سر حجب و قار
و ز وجود فیض بازش شده پروردگار
مشغول باشند بکار این پروردگار
دانا نبود بغیر از بند او را هیچ کار
بیزد از درج و من در منصب شایسته
حاصل آید مردار از وی فیوض بی شمار

<p>خادمه ام نتوان که او فاش بخیر آورد بادیار کایاب بر دو عالم ذات او که چو شیر احمد شیدا گنهار است یک</p>	<p>در نه وصف اولی گیر در تقسیم اقتضا در جهان بادیه نیکی نام نیکش رشت دارد امید فراوان از عطای کردگار</p>
<p>در موعظت گوید</p>	
<p>ای که دالم بنیادی در سرفستی و فجور طاعت ایزد کردی هیچک از صد دل حاصل عزت همه در خواب غفلت صرف شد در پی حرص و هوا نفس شیطانی مدام در نماز استاده فکر بجای دیگر است از خدای غیب دان نبود ترا شرم و حیا از غم دین و نماز و روزه بیچیت فکر نیست نعمت و رزق خدا را میخوری هر صبح و شام روز و شب فکر و ذکر مال دنیا و زرے چشم کشا و ز حال مردگان عبرت بگیر یاد کن روزی که اندر خانه تنگ آمد از عذاب سخت قبر و پشیمانی کفر نکیر این تن پرورده آلوده گردد اندر و در گنه ستراقه مشایخ شیدا است غرق</p>	<p>تا کی باشی چنین در بن نفس پر شر و پیر شیخ در عصیان نمی آید منقو اشرم دارا از رزق تعالی آخر ای مست غرور و ز نوکاری بر رضای حق نشد گاهی ظهور کی نشود مقبول باری این نماز بحیض و و خلایق وقت عصیان می شوی پنهان دور با زن و فرزند دالم می کن عیش و سرور که غمگونی بدل شکر خداوند شکور روز مردن باد هرگز نیتت ای بی شعور چون گذر افست ترا بر مسکن اهل قبور مردمان تنها ترا مانند و گردند از تو دور حاش بعد چون شود حالت در آن جای فرد لحم و شحمت را همه بخورند آغوب کرم و مور مغفرت گردان نصیبت یا هو الله الغفور</p>
<p>در مدح امام السالکین اعنی ملاصبا ماکی رحمه الله علیه</p>	

اي عاقله راشه و او ره دا کلامه
 چه اطراف د پنبه و مرکبن يود ياري
 پکبن اوسي يو عالم عالي مقام
 په عالم کبن نوم دده دي مشهور
 فضل د پنبه و مرکبن خما جان
 د پير عالم و له رازي ليل و نهار
 مريدان لري په خاني کبن بسیار
 په عالم کبن د تجريد دي يگانه دي
 دده ذات محمود پدين کبن لوسراج
 پر و مرکري دي وده ته لوتی همت
 پکوشش او په همت دده اي جان
 شب و روز دي وي باعث غنم کار
 د پير عالم دده له فيض پر وز کار
 په توجه دده او فضل د بار يه
 فاسقان بد کرداران کل مبتدعان
 زاهدان و عابدان هم نيکو کار
 د پير مخلوق و ته دده حمايت
 دي د دين پکشا کبن يو بنه کلي دي
 په بهار کبن د فيضان دي نو شجر

فکر و هوش د ورته و نس تمام
 په مائکي باند هغه مسکن نام داره
 متقي او پر هيز کار سخي نيك نام
 او ازه دي په خاني کبن ده نشور
 لوتی پر تو ي جاري شوي ديشا
 لبعيد بعيد ملک و نو په ريدار
 هم د واره عابدان راست کردار
 کار د دين د پاك نبي کبن مردان
 چه اسلام شوي لکه نبي و راج
 هم صبا دي د فيضان و برکت
 شريعت د نوي دي بند رو بندان
 چه احکام د شريعت کاند نامدار
 شول لفسقه له نجومه توبه کار
 چيهان کبن دي احکام د دين چا
 لپر تود دده نور و شول چيهان
 په خاني کبن شوه دغه خلوق بيا
 حاصل شو مرتبه د هدايت
 چين کبن د اسلام لکه بلبل دي
 چه عالم و رزني و ري د فيض شر

عالموندی لده نه بهره مند
 دي د خلقوړ هماغه مقتدا دي
 سر کرده دي د حمله و سالکانو
 بطاعت او عبادت د کردگار
 بي له ذکره بي له وعظه هيڅ هڅه
 چه په وعظ کيښ شروع کړي بگفتن
 پخپل عمر کيښ بدم دائر الصوم و
 ده پڅان باند اخستي رياضت
 هر بکا و هر سحر خسر الاوقات
 د اسلام په شبستان کيښ و او چا نه
 مشهور نوم دده دي په پراوځان
 له کابل له غزني نه هيرات ته
 پخپل خاڅي کيښ جاير کړي ليکنه
 پزير کونو خاص و عام په غه خاڅي
 پلنگر دده کيښ له طعام چه ماحض
 په سخا کيښ د تمام جهان سخيان
 لاس دده په سخاوت ابر بهادي
 هم بچلم کيښ د پراب د بي پايان
 عالمان و صالحان واره تمام

خدای وړ کړي مراتب دده ته بلند
 پيگرو وده مؤمنانو کيښ پيشوا دي
 هم سردار دي د ايام پعالمانو
 دي مشغول وي صبح و شام پيشوا دي
 دده نشته پد هن کيښ بل کلام
 د پرتاثير که پوجود دهر مؤمن
 پي پر عمر نه خوراک او ندي نوم و
 بطاعت کيښ نهايت کړي مشقت
 دي مشغول وي بطاعت او عبادت
 ذات دده يو بله شمع دده روښانه
 پيښور و هندوستان و خراسان کيښ
 پد عا ورت رازي د پرمخلوقات
 هر طعام پکيښ طيار شام و سحر ديه
 خوري طعام هر شب و روز سر دچاي
 هر سري ته مهيا او مقرر وي
 رسيد دي ته شي وده ته په پيڅ شان
 چه ي هر کيښ له فيض منت باري
 رسوي هر چاته نفع پيښه شان
 حاضر پد سر باري دده مدد

سروکار دده په ذکر و عبادت دي
 د پر عالم دده له صدق مريدان دي
 لاس نيوي ورنه کوي تمام افاق
 مريدان دده په نفی پدا ثبات
 هم دده په برکت اواهم
 ساز سرود بالکل موقوف دي له جهان
 فات دده پدست جهان کس في نظير
 کمالات لري نه تن هره سبب
 خداي وده ته عطا کړي د پرفيهان
 لاجرم بديد عاده بگوياي کرم
 خدايد نور ي مراتب هم کړ بلند
 پناصانو کس ي تدلری قریب
 شریعت دوي پده باند روښاند
 زه شيداي دعا کواوخذ مشکاير

حق سبحان و رکړي ده ته سعادت دي
 دارشاد له همد مستر شان دي
 پاخلاص ي و خدمت ته دي مشت
 خله کويالري هميش بهر اوقات
 بنده جاري امر معروف د پدايام
 شيطانان شول د پربرم و پریشان
 پافاق کس د پير د خلقود ليد پرت
 چه بهر دي له حساب له شمار
 چه افزون له نوشتن اول بيان دي
 مناجات پد نگاه د حق سبحا کرم
 چه پرتوندي مخلوق وي بهر مند
 هر اقوال گفتاري بنه لري مجيب
 هم حيات دشي درازي پايان
 معتقد ي له اخلاص د درباريم

سبب تالیف

یوحا جي کتب فروش خانده استند ارد
 که ي وه پيشتي لماخو ک نام نشان
 تجارت و کتابونو کړي پنه کس
 حلیم خويديک خصاله نیک اقولله

د صاحب القلم د پير علاق د ايرد
 پچا جي محمد امير باند نامد ايرد
 بازار قصه خوا ي کس دکاند ايرد
 متقي و پرهيزگار نکو کرد ايردي

هم شایرین زبان نیک رودی
 دی محب دی دجله و مؤمنانو
 دجمعی پد ورنچهر اشی عالمان
 دی له هرچاسره کوی عجز و نیاز
 لوی دی دیر فرزند ان بر خور داران
 بیادوه یم و او نه نومیت. فصل
 بل دریم دی نوم دده ^{احمد} محمد
 رب ددیر واره خامن کوی سعید
 و ابیات چه نوشته پد کتاب دی
 اجازت دچاپ کولوددوی جا
 شایر احمد دیر عایه او درسیا

له هرچاسره پد لطف و پد ممداری
 خصوصاً د عالمانو خد متکاردی
 هم لده سهری جو رزیست و رزگار
 خاکپای دهر عالم دیر خاکسار دی
 چه دیونوم لومر احباب ظاهر اشکار
 دیر نیک خوید احسن و دیر بنده الطوار
 پد والد باند دیر گران او قدردار
 چه پد وئی باند دیلدر رونق دکارد
 ماده پد امر کوی داکفتار دی
 خاصه ده ته ند چه بل حیات اظهار دی
 ولی فضل دکریم غایت بسیار دی

بسم الله الرحمن الرحیم
 الحمد لله رب العالمین
 والصلوة والسلام
 علی سیدنا محمد
 وعلی آله الطاهرین
 أجمعین

تمت

مناجات صاحب صوت رح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قربان له تاشم بد دمنیر
 آخر مروان شوی له کجا کیره
 ما وچه زه به لاستاد دینا کرم
 بیا صفت ستا پهر وطن کرم
 آواز دخودشه ترهند کشمیر
 دصوآه صاجه کامله پیره
 خان بلبل به ستاد چمن کرم
 ته یو انسان وی تر بے نظیره

دصوات صاحب کامله پیره

نن چه پید کرم هغه دومر
 پد غمی خاچی او بنی باران

چه ستایه در کینر قول امیر	سر قور به ناست و ونش
د صوات صاحب کامله پیر	
خوشحال خندان بلکل عالمه	چه ته ژوندی صواۃ باغ ارمه
چه ستا فرقت شو به ما قورم	له هغه ورجی ناست یم د لکیره
د صواۃ صاحب کامله پیر	
یا هغه ورخ وه چه ته باد شاه	په هفت اقلیم کینر پشت پناه
و مو منافود زره تیکار یی	په صواۃ په سمه قاشقار زره
د صواۃ صاحب کامله پیر	
قاشقار او دیر کابل هرات	واره خراب شول ستایه مات
بی له تاخه کخو تو حیات	ستایه بیلون شه ملک و تاثیر
د صواۃ صاحب کامله پیر	
ستا په بیلون بلکل جهان	کوی افسوس هر دم گریان
در پیدر کورچی ستا مریدان	کله بیا وینی بیشن قجیره
د صواۃ صاحب کامله پیر	
دا ستایه شانی نشته بشر بل	غور یی په دین کینر د پیغمبر بل
پیدا به نه شی چو ته افتر بل	هم خوشن با شه خوش تقریر
د صوات صاحب کامله پیر	
پیدا به نه شی دا ستایه شان خوک	په زمانه کینر د دریگان خوک
کله به راشی داسی بخیان خوک	پیر له صاحب و اوهر امیر
د صوات صاحب کامله پیر	
امیر وه خلق صاحب صوات	خده به بیان کرم دده صفات
شمس قزو د سموات	په خلقه قهر یی له زفرم + د صواۃ صاحب کامله پیر
مخلوق بی شک خراب تراب شه	چه د صواۃ غوث پتا په حجاب شه

خا پ مخ او بنکی دریاب شه	چه خالی لادم له ده اکثر ۴۴
د صواة صاحبہ کاملہ پیرہ	
اکثر وه خلقه د سید و گل	په شام په روم په هند کابل
پیدا به نه شی داسی یو بل	په هفت اقلیم کبیر شاه وزیر
د صواة صاحبہ کاملہ پیرم	
د پیغمبر د دین مثال وه	پاک رب و رکړي هر شه کال وه
چیل ژوندون تل دغه خیال وه	چه ملک خالی کوم دغل کا تیره
د صواة صاحبہ کاملہ پیرہ	
د ده ژوندون کبیر شریعت وه	په صواة په سم عیش و عشق وه
دی به مشغول په عبادت وه	په خپل خلوة کبیر جان په تاخیر
د صواة صاحبہ کاملہ پیرہ	
ما و خلوة ستا لایشه قلاشه	چه ستا وجود بند په قلاشه
ولی فرزند ستا بله شغله شه	کشر میان کل جان ناستی سرین
د صواة صاحبہ کاملہ پیرم	
کشر میان کل جان ستا په مقام	پاک رب نشین که په صبح و شام
آوازی خوهر شه په روم په شام	تل دویه دار و لبان په غایم
د صواة صاحبہ کاملہ پیرہ	
ده له د پاک پرورد کار	مرتب و مرکړی ستا په مقدار
چه خالی نشی سید و کلزار	ستا له کلونو ورق حریر
د صواة صاحبہ کاملہ پیرہ	
زه غاږ الدین ستا مدح خان شوم	خود مشهور په کل جهان شوم
چه له دنیا نه هر وقت روان شوم	هلمته می غواړم له پاک قدیر
ممت	د صواة صاحبہ کاملہ پیرم

اشتهار واجب الاظهار

بر سالکان طریقت بنوی و تابعان ملت مصطفوی و صاحبان مطایع نزدیک دور
و تاجران باخود و شعور محقق و معجب نماید که کتاب مستطاب بشون از مضامین کثیر الی
مستخلص جلد اخیر تبصیح فضیلت پناه شرافت و ستگاه جنایان قمر الدین سید
ساکن قریه اچینی بالائیه خلیل مع ترجمه آیات و امادیش سرور کائنات و شرح
مفصل ذیل شرح ابیات عربی شرح ابیات فارسی مدح صاحب صلاه
و جواب سوال و حواشی متفرقه و مدح ملا صاحبانکی و مدح اخونداده جمیل
بصرف زر کثیر و جهد و غیر کترین مبدع گان خدای قدیر خادم صغیر و کبیر
حاجی محمد امیر کتب فروشش بازار قصه خوانی باخذ زر کثیر و اجازت از مصحح
ساختن کتاب از میان صاحب مذکور گرفته طبع نمود و حسب منشاء و موجب
دفعه بمقتضای قانون بستم ۱۳۸۴ داخل بهی حربثری گورنمنٹ گردید
لذا اور خدمت محریک از احباب و غیره التماس هست که احدی بلا اجازت
نفیر حقیر طبع وی نفرمایند تا بجای نفع نقصان نیابند بلکه سزایاب بر کار خواهد شد

اعلان ضروری

واضح باد که هر هر نسخه کتاب مذکور کترین بقلم خود یا مهر اصلی خود
چسپانین خواهد شد پس اگر کدام نسخه بدون دستخط یا مهر
برآمد مسروق تصور کرده خواهد شد

العبد
حاجی محمد امیر کتب

مصرع بر سولان بلاغ باشد بر
محمد امیر کتب